

være Forældre, som ere altfor lidet omhyggelige i saa Henseende, som kræve altfor lidet Garanti af de Skoler, til hvilke de sende deres Børn. De tænke: Der er nu engang oprettet en Skole, og Skole er Skole, og saa ville de føle sig fristede ved, at denne Skole ligger dem særdeles nær og skaaner de Smaa for en besværlig Gang; de ville tage særligt Hensyn til, at i denne Skole gjøres der ikke store Indvendinger, om Børnene blive borte een eller flere Dage, og at de da ikke blive muldterede; og endelig ville de ogsaa tage Hensyn til, at Skolen drives i en eller anden enkelt Ting paa en saadan Maade, som det just er kommet i Mode i den Kreds at lægge særligt Vægt paa. Saaledes kan det være, at de, ikke fordi de ville have Børnene forsømt, men uagtet de gjerne ville have dem vel underviste, dog lade sig forlede til at benytte en Skole; der ikke burde have Tilladelse til at meddele Undervisning, og som under et strengere Tilsyn fra Statens Side vilde blive lukket. Naar jeg talte om Bøviset for, at Skolebestyrerne havde hidtil ført en sædelig og hæderlig Wandel, saa er det aabenbart, at man maa haabe, at enhver Skolebestyrer hidtil har ført et hæderligt og sædeligt Liv; men hvem skal kræve Oplysning af dem derom? Dersom det ikke er tilkjendegivet, at Den og Den skal kræve Oplysning derom, saa vil man finde, at det er altfor fornærmeligt at kræve saadanne Oplysninger. Skoledirektionen, mener jeg, skal kræve saadanne Oplysninger, og naar det var paalagt den som Pligt, saa vilde den ogsaa gjøre det.

Sass: Efter de Udtalelser, der ere faldne her angaaende det af mig stillede, tilskyndende lille og ubetydelige Endringsforslag, troer jeg, at vi ikke her kunne komme til en Afgjørelse af de forskjellige Maader at fortolke den bestaaende Lovgivning paa, navnlig da Begrebet „Skole“ er saa svævende og ubestemt, som det under Diskussionen har vist sig at være, og altsaa trænger til en nærmere Bestemmelse, ligesom vistnok ogsaa det hele Forhold trænger til en særegen Lov. Imidlertid maa jeg beklage det for mig tilskyndende Kwaksalveri, hvori de anførte to forskjellige Lovbestemmelser bestinde sig med Hensyn til det

Skolevæsen, og jeg haaber med Liden at kunne raade Bod derpaa ved Indbringelsen af et fuldstændigt Lovforslag om dette Forhold. Efter disse Ytringer skal jeg tillade mig at tage mit Endringsforslag tilbage.

Da Endringsforslaget paa Formandens Forespørgsel ikke optoges af Noget, var det saaledes bortfaldet.

Formanden: Den 5te Landssthingsmand for 1ste Kreds har Ordet.

Brig: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Den 4de Landssthingsmand for 5te Kreds har Ordet.

Strøm: Det var egentlig det sidste Foredrag af den ærede 3die Landssthingsmand for 5te Kreds (F. Nielsen), som jeg vilde have imødegaaet; men da nu Debatten om de kjøbenhavnske Skoleforhold atter er kommen ind derimellem, skal jeg frasalde Ordet.

Nielsen: Jeg burde maaskee ogsaa have frasaldet Ordet, men jeg kan dog ikke undlade at gjøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem ligeoverfor (F. Nielsen) synes at troe, at det ikke skal ligge Forældrene paa Sinde at faae deres Børn godt underviste. Han troer, at, fordi en Skole ligger nærved, vil man strax sende sine Børn derhen uden mindste Hensyn til, om de lære Noget der eller ikke; han forudsætter, at der paa Landet skal hos Forældrene være en saa stor Ligegyldighed for Børnenes Oplysning. Dette er efter mit Skøn ikke Tilfældet. Tillige synes det ærede Medlem at have stor Frygt for de private Skoler. Jeg troer derimod, at det netop er dem, der virke gavnligt, og det er efter min Formening ogsaa det Naturligste, at Forældre sætte deres Børn i Skole der, hvor de troe, at de kunne lære bedst. Jeg er overbevist om, at ingen Forældre, hvad enten de saa have god Evne dertil eller ikke, ville først betale for Børnene til den offentlige Skole og saa alligevel sætte dem i en privat Skole, uden netop fordi de troe, at de lære bedre i den